

af $4\frac{1}{4}$ pCt., synes det mig, at det, hvis denne Bestemmelse i Udkastet bliver vedtagen, vil have til Følge, at alle de Institutioner, der ublaane faste Penge, ville sætte Renten op til $4\frac{1}{4}$ pCt. Dette Moment forekommer mig dog at være betænkeligt og at fortjene den allernøieste Overveielse, inden man gaar ind derpaa. Jeg kan ikke see, hvorledes en Bestyrelse, f. Ex. for et af Brandforsikringselskaberne her i Kjøbenhavn, som jo i Reglen ublaane faste Penge, hvilket jo er at forstaae paa den Maade, at Pengene ikke blive optagne undtagen under ganske overordentlige Forhold, og at Bestyrelsen vil gjøre Alt for at undgaae dette — vilde kunne forsvare ikke at forhøje Renten fra 4 til $4\frac{1}{4}$ pCt. Det er saaledes navnlig Indflydelsen paa Laan i faste Eiendomme, jeg troer særligt at burde henlede Opmærksomheden paa.

Et andet Punkt, hvorved jeg skal gjøre et Par Bemærkninger, er den Organisation, at man vil dele Overformynderiene i 5 forskjellige, idet jeg derved kommer ind paa den anden Betragtning, om det dog ikke lod sig gjøre at undgaae denne $\frac{1}{4}$ pCt. ved at formindste Udgifterne. Der er allerede gjort flere Bemærkninger i saa Henseende, og det ligger i Sagens Natur, at jo færre Bestyrelser, man har, desto færre Udgifter har man. Den ærebe sidste Taler har ogsaa anført Afskilligt for kun at have et Overformynderi her i Kjøbenhavn, og har hentydet til, at man derved muligens kunde undgaae Kassererforretningerne. Jeg tiltræder aldeles denne Anskuelse, idet jeg ikke kan see, hvad Fordeel der skulde være ved at have flere Bestyrelser, naar man erindrer, at den Hovedforretning, det dog egentlig kommer an paa, er Udsættelsen af Pengene i Eiendomme, og man ikke gjør Overformynderen til Bestyrer i den Henseende, at han har Noget at gjøre dermed, hvilket jo er henlagt til Laanebestyrelserne eller Laanekommissionerne, eller hvad man nu vil kalde dem. Men er denne Maade hensigtsmæssig, forekommer det mig klart, at man vilde rettere gaae den Vej, den ærebe foregaaende Taler antydede, at man ansætter Laanebestyrelser omkring i Landet, og lod saa Overformynderen ikke have videre end den øvrige Deel af Arbejdet. Spørger man nu dernæst om, hvilket dette Arbejde er, er det klart, at efter Lovud-

kastet har man hovedsagelig tænkt sig ham som Kasserer; thi det er Bestemmelserne om Regnskabsbetjentene, der ere gjorte anvendelige paa ham. Jeg kommer derved til at berøre et Punkt, som jeg dog ikke skal gaae videre ind paa, men kun fremsætte ganske i Almindelighed. Det er efter min Betragtning en uheldig Organisation ved et Regnskabsvæsen, at en Mand kan disponere over Penge og endda være Kasserer. Det er andre Stæder en Hovedregel, at den, der kan give Ordre til Udgift, maa ikke have Penge under Hænder, han kan ikke udbetale; og det forekommer mig, at, hvis man nu samler de forskjellige Overformyndier her i Kjøbenhavn, vil man uden Vanskelighed kunne opnaae denne store Fordeel ved Ordningen af dette Forhold. Der er allerede af den ærebe foregaaende Taler hentydet til, at det muligens kunde ordnes ved, at Overformynderen ikke havde nogen Kasse under Hænder, idet man benyttede sig af et af Bankinstitutterne, og det er ganske vist, at der aldeles ikke vilde være nogen Vanskelighed ved at gennemføre det paa denne Maade. Den meget ærebe Minister vil det jo være bekiendt, at Brandforsikringen for Bygninger paa Landet i Danmark har ordnet Forholdet paa denne Maade; denne Institution har ingen Kasserer, den benytter en af Bankerne og har altsaa egentlig kun et Bogholderi. Her komme vi altsaa tilbage til, at naar Forholdet ordnes paa den Maade, bliver Overformynderen kun en Bogholder. Jeg troer ikke, han egentlig kommer til at faae synderlig andre Forretninger end dem, en dygtig Bogholder kan udføre; han vil naturligviis have at modtage alle de forskjellige Skrivelser, han vil være den, der skal have og allerede har sin Opmærksomhed henvendt paa, at Renterne fra de forskjellige Debitorer blive indbetalte i rette Tid, og hvad dermed staaer i Forbindelse; men disse Forretninger forekomme mig dog ikke at være af den Bestaenhed, at de forbre synderligt Mere, end hvad man træffer hos enhver dygtig Bogholder, og saa bliver da tilsidst Spørgsmaalet det, om det dog ikke, naar der ikke forbres synderlig Andet, og der i Lovudkastet er foreslaaet, at der skal oprettes et Kontor i Ministeriet, som skal varetage Overformyndersagerne, lod sig gjøre